

stopada 1974 r. w sprawie obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych (Dz. U. z 1974 r. Nr 46, poz. 274 i z 1975 r. Nr 30, poz. 160) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 21 grudnia 1974 r. w sprawie taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenia komunikacyjne (Monitor Polski Nr 42, poz. 260) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 4 ust. 1 oraz w § 7 i 8 w rubrykach „udział własny” skreśla się wyrazy „10%, najmniej”;
- 2) w § 4 dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Posiadacz, który po raz pierwszy rejestruje samochód osobowy, za pierwszy rok opłaca składkę podstawową zwiększoną o 25%, chyba że przed otrzymaniem dowodu rejestracyjnego co najmniej w ciągu jednego roku wykonywał zawód kierowcy na podstawie umowy o pracę albo był upoważniony do prowadzenia samochodu osobowego należącego do jednostki gospodarki społecznej.”;
- 3) w § 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przy ustalaniu obniżek lub dodatków do składki nie uwzględnia się szkód:

- 1) powstałych w czasie używania samochodu osobowego przez posiadacza zależnego,
- 2) z obowiązkowego ubezpieczenia auto-casco:
 - a) powstałych z przyczyn określonych w § 22 ust. 2 pkt 2—6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1974 r. w sprawie obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych (Dz. U. z 1974 r. Nr 46, poz. 274 i z 1975 r. Nr 30, poz. 160),
 - b) spowodowanych w okolicznościach uzasadniających wyłączną odpowiedzialność posiadacza lub kierowcy, jeżeli nie ustalono ich tożsamości ani nie zidentyfikowano pojazdu mechanicznego.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1975 r., z tym że przepis § 1 pkt 2 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1976 r.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

183

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ RADY GOSPODARKI MATERIAŁOWEJ

z dnia 27 sierpnia 1975 r.

w sprawie zasad organizacji skupu niemetalicznych surowców wtórnych i obrotu nimi oraz określenia niemetalicznych surowców wtórnych objętych koordynacją branżową.

Na podstawie § 4 ust. 2, § 8 i § 11 uchwały nr 258 Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1974 r. w sprawie gospodarowania niemetalicznymi surowcami wtórnymi (Monitor Polski Nr 40, poz. 232) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Niemetaliczne odpady powstające w toku produkcji, świadczenia usług lub obrotu powinny być wykorzystane przede wszystkim na zaspokojenie potrzeb surowcowych tych jednostek gospodarki społecznej, w których powstały.

2. O zakwalifikowaniu nieużytecznych przedmiotów jako surowce wtórne lub przeznaczeniu ich na zniszczenie decyduje dyrektor (kierownik) jednostki organizacyjnej, w której przedmioty te się znajdują, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

§ 2. Niemetaliczne surowce wtórne wymienione w załączniku nr 1, które nie mogą być racjonalnie wykorzystane we własnym zakresie lub przez inne jednostki gospodarcze danej branży, powinny być oferowane do sprzedaży jednostkom prowadzącym skup tych surowców na zasadach wyłączności.

§ 3. 1. Jednostki zajmujące się obrotem niemetalicznymi surowcami wtórnymi na zasadach wyłączności, zwane dalej „jednostkami skupu”, oraz zakres prowadzonego przez te jednostki skupu niemetalicznych surowców wtórnych określa załącznik nr 1 do zarządzenia.

2. Jednostki, o których mowa w ust. 1, mogą upoważnić inne jednostki gospodarki społecznej i jednostki gospodarki nie społecznej do skupu i odprzedaży surowców wtórnych.

§ 4. 1. W razie nieprzydatności zaoferowanych niemetalicznych surowców wtórnych do dalszego przetworstwa lub braku możliwości ich zagospodarowania jednostka skupu powinna udzielić w terminie 30 dni zgłaszające-

mu opinii co do celowości nieodpłatnego przekazania lub zniszczenia określonych surowców wtórnych.

2. Opinię, o której mowa w ust. 1, jednostka skupu wydaje po zasięgnięciu informacji w zjednoczeniu sprawującym gospodarczą koordynację branżową w odniesieniu do określonych grup niemetalicznych surowców wtórnych.

§ 5. Jednostki gospodarki społecznej, w których powstają niemetaliczne surowce wtórne, powinny:

- 1) zawierać z jednostkami skupu lub z odbiorcami wskazanymi przez te jednostki wieloletnie umowy sprzedaży,
- 2) instalować odpowiednie urządzenia pozwalające lepiej wykorzystać powierzchnię magazynową i środki transportowe,
- 3) sortować i przechowywać surowce zgodnie z normami i warunkami technicznymi.

§ 6. Do jednostek skupu, o których mowa w § 3 ust. 1, należy:

- 1) opracowywanie — w zakresie swojej działalności — danych do bilansów niemetalicznych surowców wtórnych, obejmujących odpady produkcyjne i użytkowe,
- 2) inicjowanie przedsięwzięć usprawniających gospodarowanie niemetalicznymi surowcami wtórnymi,
- 3) przedstawianie ministerstwu oraz centralnym związkom spółdzielni wniosków dotyczących instalowania urządzeń do wstępnego przerabiania i sortowania niemetalicznych surowców wtórnych w miejscach ich powstawania lub gromadzenia,
- 4) podejmowanie decyzji o sprzedaży niemetalicznych surowców wtórnych rzemieślnikom i innym osobom nie będącym jednostkami gospodarki społecznej oraz wydawanie opinii dotyczących niszczenia nieme-

talicznych surowców wtórnych nie nadających się do zagospodarowania.

§ 7. 1. Ustala się w załączniku nr 2 do zarządzenia wykaz niemetalicznych surowców wtórnych będących przedmiotem skupu od jednostek gospodarki nie uspołecznionej i gospodarstw domowych.

2. Obowiązek organizowania skupu niemetalicznych surowców wtórnych, wymienionych w załączniku nr 2, od zakładów nie uspołecznionych i gospodarstw domowych spoczywa na Centrali Surowców Wtórnych i upoważnionych przez nią jednostkach.

§ 8. 1. Skup surowców wtórnych, o których mowa w załączniku nr 2, może być prowadzony za pośrednictwem:

- 1) sieci stałych punktów skupu,
- 2) ruchomych (objazdowych) punktów skupu,
- 3) ajencyjnych punktów skupu,
- 4) zbieraczy zawodowych i niezawodowych,
- 5) dozorców budynków mieszkalnych,
- 6) organizacji społecznych oraz młodzieżowych,
- 7) innych lokalnych form organizacji skupu.

2. Punkty skupu w miastach i we wsiach oraz zbieracze (ajenci) powinni kupować wszelkiego rodzaju surowce wtórne określone w załączniku nr 2.

3. Jednostki skupu mogą stosować różne formy lokalnych zbiorów surowców wtórnych oraz współdziałać w tym zakresie z terenowymi organami administracji państwowej.

4. Jednostki skupu są obowiązane zapewnić prawidłowy odbiór surowców wtórnych zebranych przez mieszkańców.

§ 9. Jednostki upoważnione do skupu surowców wtórnych powinny wyraźnie oznaczać punkty skupu, z podaniem asortymentu i ceny skupowanych surowców wtórnych oraz godzin pracy punktów skupu, jak również wykorzystywać lokalne środki masowego przekazu w celu zapewnienia odpowiedniej informacji i reklamy skupu.

§ 10. Zagospodarowanie niemetalicznych surowców wtórnych wymienionych w załączniku nr 3 do zarządzenia powinno być objęte koordynacją branżową.

§ 11. Wyznaczone przez właściwych ministrów zjednoczenia sprawujące gospodarczą koordynację branżową w zakresie określonym w załączniku nr 3 powinny w szczególności:

- 1) dokonywać oceny zasobów surowców wtórnych oraz analizy sposobu ich zagospodarowania,
- 2) opracowywać wnioski dotyczące programu produkcyjnego zapewniającego najbardziej ekonomiczne wykorzystanie surowców wtórnych,
- 3) inicjować prace naukowo-badawcze, konstrukcyjne, technologiczne i doświadczalne nad opracowaniem metod produkcyjnych, konstrukcji, receptur, wzorów, modeli itp. nowych wyrobów zawierających surowce wtórne,
- 4) występować z wnioskami co do przedsięwzięć inwestycyjnych mających na celu intensyfikację przetwórstwa surowców wtórnych,
- 5) sporządzać analizy cen surowców wtórnych.

§ 12. Uczestnikami porozumień branżowych dotyczących zagospodarowania niemetalicznych surowców wtórnych, o których mowa w załączniku nr 3 do zarządzenia, powinny być jednostki skupu określone w załączniku nr 1.

§ 13. Centrala Surowców Wtórnych prowadzi współpracę gospodarczą z innymi jednostkami skupu w zakresie pozyskiwania, uszlachetniania i zbytu niemetalicznych surowców wtórnych. Przedmiot i zakres tej współpracy regulują odrębne przepisy.

§ 14. 1. Znalezione w surowcach wtórnych przedmioty mające wartość historyczną, naukową lub artystyczną należy zabezpieczyć oraz zgłosić muzeum lub jednostce upoważnionej do ich skupu.

2. Przekazywanie przedmiotów wymienionych w ust. 1 następuje w trybie i na zasadach określonych ustawą z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48) oraz przepisami wydanymi na jej podstawie.

§ 15. Określone w zarządzeniu zasady organizacji skupu i obrotu stosuje się odpowiednio do skupu i obrotu użytkowymi odpadami tworzyw sztucznych termoplastycznych, określonymi w uchwale nr 174 Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1974 r. w sprawie zagospodarowywania użytkowych odpadów tworzyw sztucznych termoplastycznych.

§ 16. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Rady Gospodarki

Materiałowej: E. Szyr

Załączniki do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Rady Gospodarki Materiałowej z dnia 27 sierpnia 1975 r. (poz. 183).

Załącznik nr 1

WYKAZ

jednostek zajmujących się obrotem niemetalicznymi surowcami wtórnymi na prawach wyłączności oraz zakres prowadzonego przez te jednostki skupu niemetalicznych surowców wtórnych od jednostek gospodarki uspołecznionej.

Lp.	Nazwa jednostki skupu	Skupowane surowce wtórne
1	2	3
1	Przedsiębiorstwa podległe Centrali Surowców Wtórnych w Łodzi oraz upoważnione przez nie jednostki	<ol style="list-style-type: none"> 1) makulatura, z wyjątkiem odpadów i ścinków celofanu, celulozoidu, cynfolii, papierów i tektur impregnowanych smołą, kalki maszynowej, ołówkowej i hektograficznej, opakowań po środkach trujących oraz makulatury powstającej w szpitalach zakaźnych, 2) odpady produkcyjne i użytkowe włókiennicze, bawełniane i bawełnopodobne, jutowe, konopne, lniane, wełniane i dzianiny wełnopodobne z włókien naturalnych i chemicznych, z wyjątkiem resztek tkanin (metrażowych i kilogramowych) powstających w przemyśle konfekcyjnym oraz szmat i innych wyrobów włókienniczych pochodzących ze szpitali zakaźnych,

1	2	3
		3) zużyte zaolejone czyściwo nadające się do regeneracji i odolejania, 4) odpady korkowe, 5) stłuczka szklana, 6) odpady produkcyjne, zużyte wyroby z gumy (złom gumowy) oraz używane ogumienie trakcyjne, 7) odpady poużytkowe z tworzyw sztucznych termoplastycznych
2	Centrala Obrotu Maszynami i Surowcami „BOMIS” w Warszawie oraz upoważnione przez nią jednostki	1) odpady produkcyjne z tworzyw sztucznych termoplastycznych, 2) zrywy i odpady użytkowe papieru i tektury powstające w toku produkcji papieru i tektury
3	Zakłady zgrupowane w Zjednoczeniu Przemysłu Paaszowego „Bacutil” oraz upoważnione przez nie jednostki	1) kości, 2) odpady poubojowe, 3) tłuszcze techniczne zwierzęce, 4) padlina, konfiskaty, odpady mięsne i drobiowe, 5) szczecina poubojowa i pogarbarska
4	Centrala Surowców Włókienniczych i Skórzanych w Łodzi oraz upoważnione przez nią jednostki	1) odpady skór surowych i garbowanych 2) zużyty sznurek snopowiązałkowy siałowy
5	Zakłady zgrupowane w Zjednoczeniu Przemysłu Filcowego i Tkanin Technicznych w Łodzi oraz upoważnione przez nie jednostki	odpady azbestowe, zużyta galanteria azbestowa i inne zużyte wyroby z azbestu

Załącznik nr 2

WYKAZ

niemetalicznych surowców wtórnych będących przedmiotem skupu od jednostek gospodarki nie uspołecznionej i gospodarstw domowych.

1. Makulatura w postaci: książek, broszur, czasopism, gazet, zeszytów, brulionów, akt, ksiąg handlowych, używanych opakowań z tektury i papieru, ścinków introligatorskich itp., z wyjątkiem odpadów celofanu, celulozoidu, cynfolii, kalki maszynowej, ołówkowej i hektograficznej, papierów i tektur impregnowanych smołą, opakowań po środkach trujących.
2. Odpady poużytkowe włókiennicze wełniane, półwełniane, bawełniane, jutowe, lniane, konopne, dziane wełniane, półwełniane i wełnopodobne w postaci: zużytej odzieży wierzchniej i roboczej, bielizny osobistej, pościelowej, stołowej, tkanin dekoracyjnych i opakowaniowych, worków, ścinków krawieckich, z wyjątkiem odpadów włókienniczych zbutwiałych, zaoliwionych, zabrudzonych farbami i chemikaliami, impregnowanych, z włókien syntetycznych i laminatów.
3. Stłuczka szklana szybowa, ze szkła gospodarczego oraz opakowań szklanych (jednorodna).
4. Zużyte wyroby z tworzyw sztucznych termoplastycznych: z polistyrenu, polietylenu, polipropylenu, polichlorku winylu i polimetakrylanu metylu w postaci używanych artykułów i sprzętu gospodarstwa domowego, zużytych części, opakowań, worków ponawozowych i po opakowaniach spożywczych itp. — wolnych od zanieczyszczeń.
5. Zużyty sznurek snopowiązałkowy siałowy.

WYKAZ

niemetalicznych surowców wtórnych objętych koordynacją branżową.

Lp.	Rodzaj surowca wtórnego	Ministerstwo nadzorujące
1	2	3
1	Odpady tworzyw sztucznych termoplastycznych produkcyjne i użytkowe Odpady gumowe użytkowe w postaci: — zużytego ogumienia trakcyjnego, — zużytych artykułów technicznych, — taśm przenośnikowych i pasów pędnych z gumy oraz odpady produkcyjne powstające przy produkcji wyrobów gumowych Inne odpady chemiczne produkcyjne w postaci pozostałości po procesach technologicznych nitracji, sulfonacji, rafinacji, filtracji, krystalizacji i elektrolizy Odpady produkcyjne przemysłu farmaceutycznego (z wyjątkiem surowic, szczepionek oraz preparatów ziołowych)	Ministerstwo Przemysłu Chemicznego
2	Odpady produkcyjne włókiennicze powstające przy przędzeniu, tkaniu, wykańczaniu, konfekcjonowaniu w przemyśle włókienniczym Odpady użytkowe powstające w wyniku zużycia wyrobów z włókien naturalnych, sztucznych i syntetycznych Odpady produkcyjne skór powstające przy garbowaniu oraz wyprawie i uszlachetnianiu	Ministerstwo Przemysłu Lekkiego
3	Odpady produkcyjne i użytkowe szkła płaskiego i opakowaniowego	Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych
4	Odpady produkcyjne powstające: — w produkcji mięsa i jego przetworów, — przy przetwórstwie zbóż, — przy przetwórstwie jajczarsko-drobiarskim	Ministerstwo Przemysłu Spożywczego i Skupu
5	Odpady produkcyjne powstające w produkcji: — tarcicy i półfabrykatów tartych, — powstające przy wyrobie opakowań drewnianych, materiałów drewnianych konstrukcyjnych, podłogowych, mebli drewnianych i płyt stolarskich, — celulozy papieru, tektury Odpady użytkowych wyrobów papierowych, kartonowych i tekturowych	Ministerstwo Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego

184

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 18 września 1975 r.

o sprostowaniu błędów.

Na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 grudnia 1950 r. o wydawaniu Dziennika Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Dziennika Urzędowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej „Monitor Polski” (Dz. U. Nr 58, poz. 524) prostuje się następujące błędy:

- 1) w uchwale nr 114 Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 1975 r. w sprawie organizacji służby weterynaryjnej podległej terenowym organom administracji państwowej (Monitor Polski Nr 22, poz. 137) w § 12 w wierszu drugim zamiast „1 marca 1956 r.” powinno być „1 marca 1966 r.”,

- 2) w zarządzeniu Ministrów Finansów oraz Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 3 września 1975 r. w sprawie zasad i trybu wykorzystywania środków wpłaconych na rachunki kaucji mieszkaniowych (Monitor Polski Nr 28, poz. 175) w § 3 ust. 1 w wierszu drugim zamiast wyrazu „powyżej” powinien być wyraz „poniżej”.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1. Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 1169.

Cena 2,40 zł